

ризик, через наявність стійкого ризику збуту. Також проект має мати позитивні значення показників бюджетної ефективності, які відображають різницю між надходженнями та витратами.

Література:

1. Закон України "Про підприємництво" від 07.02.1991 № 698-ХІІ, остання редакція від 01.01.2008 // www.rada.gov.ua.
2. Закон України "Про цінні папери та фондовий ринок" від 23.02.2006 № 3480-IV, редакція від 23.02.2006 // www.rada.gov.ua.
3. Закон України "Про інвестиційну діяльність" від 18.09.1991 № 1560-ХІІ, остання редакція від 01.01.2008 // www.rada.gov.ua.
4. Воробьев С. Н., Балдин К. В. Управление рисками в предпринимательстве. - М.: Дашков и Ко. 2005. - 770 с.
5. Воронцовский А.В. Управление рисками: Учеб. пособие. - 2.изд., испр. и доп. - СПб.: Изд-во С - Петерб. Ун-та, 2004. - 457 с.

Михасюк І.Р.

д.е.н., професор

завідувач кафедри економіки підприємства

Стахів І.М.

здобувач кафедри економіки підприємства

Львівського національного університету ім. Івана Франка

КОНКУРЕНЦІЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧИХ ПОСЛУГ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Нинішній цикл глобалізації характеризується сповільненням через посилення тероризму та інших негативних явищ. До того ж ріст безробіття, погіршення демографічної ситуації, загострення політичної розбіжності між такими могутніми блоками, як ЄС і США, унеможливають прогрес подальшої лібералізації. Все це може призвести до зниження рівня добробуту в усьому світі і, насамперед, у країнах, де значна кількість робочих місць залежить від світової торгівлі, світового ринку. Безумовно позитивно, можливо навіть грандіозною подією для України є вступ в ЄС, адже ми так довго йшли до цього. В умовах сучасного інтенсивнішого «наступу» глобалізації головною метою для України у зовнішньополітичному курсі є забезпечення миру шляхом розвитку багатосторонніх взаємовідносин з усіма державами світу. Ця мета повинна втілюватись як націоналізм відкритого типу, який визначає національне самовизначення інших народів (ліберальна демократія, демократичний націоналізм). Характерною при цьому є циклічність реформ національної освіти, медицини, спортивно-оздоровчих послуг. Йдеться про перехід від фаталістичної соціальної реальності традиційного типу до соціального конструювання глобалістської реальності на основі «великого проекту». Хочемо звернути увагу саме на спортивно-оздоровчі послуги в умовах глобалізації. Ефективнішим методом у рамках глобальної економіки спортивно-оздоровчих послуг стає саме оптимізація – вмiле поєднання різноманітних умов економічної діяльності спортивних комплексів у рамках єдиного господарського механізму, орієнтованого, замість підтримки безперервного НТП, на перманентний перерозподіл світового доходу. Загалом, сьогодні глобалізація країн важко входить у світову економіку через вузькість маневру, нереалізованість у найближчій майбутній національній консолідації та оптимізації взаємодії соціально-політичних сил, що й негативно відбивається на ринку спортивно-оздоровчих послуг.

Сучасний світ неможливо уявити без спорту, що став однією з найважливіших сфер життєдіяльності суспільства. Стрімкий розвиток спорту викликав науковий інтерес до вивчення даного феномену [1, с.93].

Через глобалізацію конкуренція на ринку спортивно-оздоровчих послуг зазнає деяких змін. Знижується роль держави як регулятора і посилюється роль міжнародних інститутів. З одного боку, полегшується доступ віддалених конкурентів, а з іншого – зростають можливості ухилення від конкуренції. На деякий період характер цих відхилень не завжди має посилюваний вплив. Посилюється інноваційна складова, яка є каталізатором конкурентних процесів на глобальному ринку. Доведено [2, с.548], що конкуренція є своєрідним глобалізаційним механізмом, способом з'єднання субординуючих і координуючих складових соціально-економічного влаштування у трьох аспектах: – конкуренція як освоєння нових технологій, які формуються на глобальному рівні, та присвоєння загального цивілізаційного багатства у формі соціалізації й гуманізації; – конкуренція як відкриття нового соціального простору людського розвитку й інновація, тобто позитивне гетерогенне ускладнення соціальних зв'язків і механізмів; – конкуренція як інтеграція соціальних груп, професійних корпорацій і

консолідація націй, етнічних груп у процесі усвідомлення і формування активного ставлення до глобальної невизначеності цивілізаційного розвитку. Перший аспект відіграє вирішальну роль в обмеженні витрат на надання спортивно-оздоровчих послуг населенню. Глобальна конкуренція – єдиний можливий механізм їх обмеження й оптимізації. Другий аспект призводить до внутрішнього збагачення та поглиблення змісту глобалізації від її спрощення і поверхневих сьогодишніх форм до дедалі фундаментальної суті. Третій аспект формує інституційну систему глобального рівня, яка оптимізує динаміку і конфлікти глобального розвитку й глобальної рівноваги процесів на ринку спортивно-оздоровчих послуг. Подальша глобалізація економіки буде розвиватися у ще гострішій конкурентній боротьбі аж до її умовного завершення. На повне завершення світової глобалізації слід чекати сотні років.

Глобальні проблеми з кожним роком ускладнюються, стають гострішими і кількість їх не зменшується, а збільшується. В той же час суперечності між країнами і народами політичного, релігійного, економічного характеру не дозволяють об'єднати зусилля і пришвидшити процеси. Геополітичні проблеми і небезпеки нашого століття не додають оптимізму.

Роль та комерціалізація спорту зумовлені в значній мірі його соціальною значимістю в сучасному суспільстві. Незважаючи на зростаючу роль комерційного аспекту, спорт вищих досягнень не є продуктом, придатним до відтворення в великому масштабі. Як об'єкт конкурентної діяльності, спорт перетворюється у видовище, частину індустрії розваг, яка, в свою чергу, є ринком корпоративної реклами й об'єктом широкого висвітлення засобами масової інформації.

Постійно удосконалюються і розробляються нові моделі управління спортивно-оздоровчою сферою і її фінансування. Разом з тим частіше тенденції комерціалізації та професіоналізації, з одного боку, а також гостра конкуренція навколо бюджетних коштів - з іншого, є свідченням про те, що спортивно-оздоровча сфера повинна навчитися самостійно отримувати прибуток з наявних у її розпорядженні ресурсів.

Головною навчисию Стратегією держави в умовах глобалізації є створення сприятливих умов розвитку економіки та зростання добробуту мешканців кожного регіону, а також всебічний розвиток людини як особистості, підвищення якості її життя, сталий еколого-орієнтований економічний розвиток і збереження культурної спадщини, збереження національної ідентичності з одночасною інтеграцією у світові спільноти.

Література:

1. Бипчук М. Ф. Организация физической культуры. – Москва : ФИС, 1972. – 224 с.
2. Чикина Ю. В. Трансформация механизмов конкуренции под воздействием глобализации / Ю. В. Чикина : Дніпропетровський нац. ун-т, // Економіка: проблеми теорії та практики : [зб. наук. пр.]. – 2005. – Вип. 208. – Т. 2. – 2005. – С. 548.

Смачило Т.В.

*доцент кафедри міжнародних економічних відносин і міжнародної інформації
Тернопільського національного економічного університету*

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНИХ ІНТЕРРЕГІОНАЛЬНИХ СХЕМ МІЖНАРОДНИХ ВЗАЄМОДІЙ

Система міжнародних відносин у сучасному світі характеризується виникненням нових інтеррегіональних схем міжнародних взаємодій. Це пов'язано із впливом процесів глобальної структурної трансформації на нові тенденції розвитку зростаючої кількості зв'язків між регіонами світу та їхніми угрупованнями. Міжрегіональні зв'язки швидко розвиваються по всьому світу та формують новий рівень глобального управління.

Теоретико-методологічні основи інтеррегіоналізму є предметом дослідження таких вчених як: М. Дойдж, В. Лінк, М. Рейтерер, Р. Полофф, Ф. Содербаум, Т. Стародуб-Підберезна, Х. Хенглі, А. Харрелл, А. Якобс, та інших.

Поняття "інтеррегіоналізм" має значну кількість визначень. Інтеррегіоналізм, як і деякі пов'язані з ним поняття, науковці розглядають з урахуванням впливу зовнішніх чинників (трансформацій) або виходячи із внутрішніх передумов розвитку. Під інтеррегіоналізмом найчастіше розуміють як встановлені відносини взаємодії між регіональними з різним рівнем міжпросторової інституціоналізації системами (схемами) співробітництва, так і процес конструювання взаємозв'язків між двома (декількома) регіонами (угрупованнями) [1. 2. 3. 4. 5]. У перекладі з англійської мови *interregionalism* означає міжрегіональний (*inter* – між, *серед*). Основою цього поняття є регіональна складова, яка свідчить про походження інтеррегіоналізму від регіоналізму.

На сьогодні, державам складно захищати власні інтереси, зостаючись відокремленими від процесів